

Det ærede Medlem vil sammenligne dette, at Staten skal have de $\frac{3}{4}$ af en eventuel Prisstigning for Kvæget, med Smørordningen. Disse to Forhold kan man ikke sammenligne, thi der er den store Forskel, at der er sikret Landbruget en vis fast Pris paa Smør, hvordan det saa end gaar, og hvad Smørret end koster i Udlandet; men noget saadant er jo slet ikke Tilfældet for Kvægets Vedkommende. Hvordan Prisen end bliver, hvor langt den end gaar ned, maa Landbruget selv tage det Tab, der følger med.

Saa gentog det ærede Medlem den Tale, han holdt forleden Dag, om, at Landbruget slet ikke var interesseret i, at Priserne paa Produkterne steg. Jeg forstaar ikke den Tale, thi nu er det jo saadan, at næsten alle Landbrugets Produkter er der lagt Baand paa gennem faste Priser. Det eneste, der har været nogen Bevægelighed i, er Kødproduktionen, men nu skal den bindes lige saa stærkt og paa samme Maade. Man kan sige, det gør ikke noget; og det gjorde ikke noget, hvis det ærede Medlem var i Stand til at hindre, at Landbrugets Driftsudgifter steg, men det kan det ærede Medlem ikke, og det kan ingen af os. Hvis man vil tage en Opgørelse for sig, som jeg har haft Lejlighed til at se for ganske nylig, vil man se, at der er ikke Tale om en Fordobling af Priserne i Landbrugets Driftsudgifter. For de forskellige Varer, som Landbruget skal bruge til sin Drift, er der Tale om Stigninger paa 300—400, ja op til 1000 pCt. Derfor kan man ikke sige, at Landbruget kan sagtens. Landbruget staar ved et Vendepunkt. De vil faa at se, at det Udbytte, Landbruget vil give i dette Aar og sandsynligvis i det kommende Aar, vil blive af den Art, at man ikke har Lov at ræsonnere som saa: Landbruget kan sagtens. Jeg tror, det vil være meget uklogt, hvis man overfor Kødproduktionen vil føre den samme Politik, som man har ført overfor visse andre Produktioner, saaledes at man svækker ogsaa den. Thi hvad har vi i Virkeligheden at udføre her fra Landet? Smør har vi ikke noget nævneværdigt af — i Vinter kan vi maaske lige klare os med det, vi producerer —, og Flæsk er der ingenting af. Tilbage er der kun Kødproduktionen og saa Hestene. Det er dog vist ikke værd, at vi herfra anstrenger os for gennem vore Foranstaltninger ogsaa at hemme Kødproduktionen, ligesom vi har gjort det paa andre Omraader.

Til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) skal jeg sige, at han tog fejl,

naar han regnede med 4 000 Stkr. Jeg har regnet med det, der har været Gennemsnitsudførselen i det sidste Aar, og det er 8 000 Stkr. om Ugen. Det mener jeg ikke er for højt regnet, og efter dette passer de Tal, jeg har nævnt. Der bliver ikke nogen Indtægt for Landbruget, men der bliver med et Prisfald af 5 Øre en reel Mindre-Indtægt, en reel Forøgelse af Afgiften af 544 000 Kr. om Ugen. Jeg er ikke enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger over Hjemmemarkedets store Betydning i Retning af at stimulere Prisen, og jeg har ikke nogen Tro til, at den Ordning, vi her vedtager, i særlig Grad vil forøge Hjemmeforbruget af Kød; thi vi maa huske paa, at den Ordning, vi hidtil har haft, har medført en Prisnedsættelse for Kød for alle Forbrugerne, men den Ordning, der her gennemføres, bliver kun til Fordel for dem, der ikke er Selvforsørgere. Alle de, der er Selvforsørgere — og det er jo en væsentlig Del af Landbruget —, faar slet ikke noget ud af de mange Millioner, der her er Tale om. Under den tidligere Ordning, da Afgiften gik til Nedsættelse af Kødprisen i al Almindelighed, kom det dog ogsaa i nogen Maade dem til gode, som var Selvforsørgere.

Om den Forening af Partierne, der er sket ved Behandlingen af dette Lovforslag, vil jeg sige, at dette, at der dannes en saadan politisk Trekant, ikke er noget nyt, ikke er noget, der forundrer os herinde, thi det har vi set saa tidt. Derimod kunde jeg nok tænke mig, at der var nogle Vælgere ude i Landet, der kunde undre sig noget over det, de her faar at se, men disse Vælgere skal holde op med at undre sig, de skal bare i politisk Henseende finde deres rigtige Plads.

N. Frederiksen: Jeg vil gøre det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) opmærksom paa, at de Udtalelser, jeg fremsatte før, beror ikke paa en Misforstaaelse. Det ærede Medlem siger, at han har regnet med en ugentlig Eksport af 8 000 Stkr., hvad jeg mente var for højt, jeg regnede med 5 000 Stkr. pr. Uge, men selv med det ærede Medlems Tal vil en Pris af 5 Øre pr. Pd. kun betyde 320 000 Kr. for 8 000 Stkr., og derfor maa man tage alle de omtalte Kreaturer med pr. Uge for at faa det Tal, det ærede Medlem regner med, og altsaa mene, at et Prisfald paa Eksportkvæget matematisk nøjagtig betyder en Prisnedgang for det hele. Det ærede Medlem sagde, at han var ikke enig med mig om Hjemmemarkedets Indfyldelse paa